

I Tåby föddes under detta år 15 barn av vilka 9 var pojkar och 6 flickor. 7 äktenskap ingicks och inte mindre än 25 stycken dog av okänd anledning. Bara 2 var minderåriga.

Bland de vuxna var det tre par, som begravdes i samma grav.

Vad brträffar indelningsverket skedde ett par personförändringar.

Båtsmannen Måns Nilsson Stafstedt avskedades på grund av, att han rymt. Kanske till Östasiatiska kompaniet, som då värvade bl.a. båtsmän tillsegelfartygen, som gick på Kina och fjärran östern.

I hans ställe blev Sven Andersson Friman ordinarie båtsman och fick tillnamnet Stafstedt.

Han hade tidigare vari fördubblingsbåtsman för samma rote, nr. 91 Fristad.

Även vid Brunneby båtsmanrote nr. 94 skedde ändring.

Ordinarie båtsmannen Anders Håkansson Fyrberg hade också rymt, kanske tillsammans med ovannämde Stafstedt.

Fördubblingsbåtsmannen Nils Olofsson Torpström blev ordinarie båtsman och fick således nya namnet Fyrberg.

Från sockenstämmoprotokollen för detta år kan nämnas.

Den fattigbössa, som stod vid Korsvägen och där resande kunde lägga sina allmosor i, blev natten mellan 11 och 12 februari sönderslagen och fattigmedlen bortstulna.

Ingen hade någon kunskap om ven som kunde vara tjuven.

Gärdesgårdaren omkring Skjorstad, Brunneby, Tåby och Ljunga gården hade skadast av, att någon eller några tagit trinnor ur dem till ved.

Nu beslöts, att den som råttappades med att stjäla någon trinna av någon gärdesgård, skulle sig själv till skam, sitta en söndag uti stocken vid kyrkan, med några trinnstumpar på axlarna.

Återigen yakades om behovet av en ny silverkanna, för att bära kommunionsvinet i.

Församlingens ledamöter var villiga att bidraga därtill, men nu fanns inte ekonomisk möjlighet till, utan måste vänta till dess Gud välsignar landet med en ymnig årsväxt.

Bryggghuset i Prästgården, som i flera år varit bristfälligt, lovade församlingen, nu isommar att reparera och göra färdigt.

Vidare anslogs 1 daler 16 öre, för att kyrkvårdarna slulle köpa spik, att laga kyrkstapeln med.

Från häradsrätten protokoll kan följande nämnas:

Kanslisten Wikmark, som var förmyndare för Jonas Johansson - han som föregående år dömdes för samlagsbrott med Lena Andersdotter - åtalade sin farbror och syster, att inte underhållit ett av husen i Fristads krog, som Jonas Johansson och Jonas Wikmark hade arvslott i.

Vid oktobertinget var åter delningen, dels mellan Tåby och Ljunga byars ägor och dels delning mellan Ljunga bys hemman åter uppe.

Gränsdelningen mellan Tåby och Ljunga beyar godkändes och beslöts att råstenar skulle utsättas, vilka fortfarande finns kvar.

Vidare uppvisades en karta med förslag av delning mellan Ljunga hemman.

Utgångspunkten för denna delning var, att samtliga 4 hemman skulle få lika stora delar av åker, äng och skog.

Förslaget gav utrymme för diskussioner, där främst Prästgården ansåg sig

förfördelad, då det tidigare haft större åkerareal och ängsmark än de andra. Förslaget till delning var upprättat av lantmätaren Carl Jacob Wallberg, och i en särskild skrivelse kritiserade kyrkoherden och församlingen sexmän däremot.

Därför uppsköt häradsrätten beslutet till kommande ting.

Den 25 november anordnades urtima ting i Kuddby.

Drängen Nils Johansson i Tåby, hade anmälts för att ha haft tidelag med ett sto i änkan Maria Nilsdotters stall i Tåby.

Målet hade tidigare vari uppe på ordinarie tinget i maj månad och då hade häradsrätten hänvisat målet till hovrätten.

Nu hade hovrättens svar kommit, vilket innebar att häradsrätten skulle rannsaka och döma Nils Johansson.

Flera vittnen hördes och omsider erkände Nils förbrytelsen.

Häradsrättens dom blev dödsstraff, men för verkställighet måste det åter till hovrätten för fastställande.

Hovrätten fann inte Nils bekännelse fullkomlig och ändrade straffet androm till varnagel, att straffas med 20 par spö, tre slag av varje par, därefter tre års arbete uti halsjärn vid Kalmar fästning samt sedan dessa straff avtjänats, till förargelsens undvikande förvisas från orten.